



RKT. ŽUPA

POHODA B. D. M.

MARIJA GORICA

God. VII. Broj: 50.

29. kolovoza 2021.

22. nedjelja „kroz godinu“

Već gotovo dvije godine borimo se s najvećom zdravstvenom krizom, pandemijom koronavirusa. Taj virus, iako oku nevidljiv, unio je promjene u naše živote, u naše svakidašnje navike. Jedna od navika, koja nije trebala čekati ovu pandemiju, jest pranje ruku - kako prije jela, tako i pri svakom doticaju s nečistim predmetima, osobama, životinjama... Neki su ih prali, a neki nisu. Ovisno o kućnom odgoju koji su primili. No, dolaskom pandemije, odjednom svi peru ruke, i ne samo da ih peru, nego ih ribaju i tretiraju raznim kemijskim sredstvima jer se boje da preko ruku virus ne uđe u njihov organizam. Eto nam i pozitivne strane ove koronakrize - sve se čisti, dezinficira, ruke se češće i temeljitije peru, pazi se što i koga dotaknuti. Slično ovom našem vremenu, i u vrijeme Isusova života na zemlji, Židovi su imali posebne rituale pranja ruku - a i danas imaju – i to: nakon spavanja, nakon odlaska u kupaonicu, nakon napuštanja groblja te prije jela, ako je uključen kruh. U današnjem evanđelju, rekli bismo s pravom (ako se stavimo u ono vrijeme), farizeji i neki od pismoznanača iz Jeruzalema, vidjevši kako Isusovi učenici prije jela nisu oprali ruke, spočitavaju Isusu tu činjenicu. A učenici, nakon često fizički napornog hodanja s Isusom - jer nisu uvijek bili u jednom mjestu, većinom su pješaćili - vjerojatno su već dobro ogladnjeli te su zanemarili taj običaj, odnosno predaju starih. Upravo taj prigovor farizeja pogodio je Isusa na poseban način, jer znao je tko stoji pred njim - farizeji koji su izvana izgledali pravedni i čestiti, a u srcu bili puni zlobe, gorčine i ljutnje, kako na Isusa, tako i na njegove učenike. Isus staje pred njih i pred mnoštvo okupljeno oko njega kao učitelj. U svega nekoliko rečenica objasni im što to čovjeka onečišćuje. Govori im da to nije ono izvana, tj. ono što ulazi u čovjeka, već ono što izlazi iz čovječjeg srca: zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje... a na ovo Isusovo, mogli bismo dodati i štošta drugo, odnosno mogli bismo nabrajati unedogled. Srce je središte ljudskog organizma, bez njega je nemoguće živjeti, ali je i središte ljudske savjesti. Zato Isus i poseže za njim kako bi svima dočarao da to srce može postojati, može kucati, može pumpati krv, ali i da iz njega može izlaziti i ono prljavo i nečisto, što onečišćuje onoga u čijim je grudima, ali i druge oko njega. Isus nije rekao ništa krivo niti nešto čega nije bilo prije i čega nema danas. Štoviše, svi smo tomu ponekada svjedoci, u međuljudskim odnosima iz našega srca često izlazi prljavština, a u nekim situacijama poput virusa prelazi i uvlači se u srce onog drugoga. Dolazimo do toga da je koronavirus opasan, ali da je još opasniji virus koji izlazi iz nečista srca. Što nam je činiti? Koji je „recept“ da iz našega srca izlazi samo ono dobro, plemenito, neokaljano? Odgovor se nalazi u vršenju Božjih zapovijedi, a prva je od njih: „Ja sam

Meditacija

2.

Gospodin Bog tvoj, nemaj drugih bogova uz mene.“ Uz ovu prvu Božju zapovijed vežu se i tri bogoslovne kreposti: vjera, ufanje i ljubav. I kad budemo imali vjeru u Boga, uzdali se u njegovu neizmjernu ljubav, i ljubili kao što On ljubi nas, tek će tada iz našega srca izlaziti ono čisto i savršeno. Dokle god budemo zagovarali grijeh, dokle god naše srce bude umrljano „blatom mržnje“, i dalje će, unatoč tolikom pranju ruku i tolikim sredstvima za dezinfekciju, iz našega srca izlaziti ono što onečišćuje, ne samo nas, nego i druge. Vjerujem da nam je svima poznat Poncije Pilat, koji, nakon što Isusa osuđuje na smrt, pere ruke. On tim činom zapravo nije prao ruke, već svoju savjest. Ništa se otada nije promijenilo. Mnogi i da nas poput Pilata peru ruke nakon svakog učinjenog pobačaja, eutanazije, osude, laži, prijevare, oholosti i drugih nečistoća, a ne vide gdje je onaj pravi izvor vode koji pere sve ono nečisto, a to je sakrament pomirenja, odnosno svete ispovijedi. Jedino u sakramentu pomirenja Bog može preobraziti naše srce i učiniti ga po srcu svome. Može nas učiniti sposobnima da svoje srce darujemo drugima, da iz toga čistoga srca širimo zarazu. Važno je prati ruke i tretirati ih često invazivnim kemijskim sredstvima, ali je još važnije prati svoje srce kako bi uvijek - ne samo nekada - bilo čisto kako za Boga, tako i za sve one koji nas okružuju. Širimo ovaj Božji virus, obratimo se, perimo svoja srca u svetoj ispovijedi jer već sljedeća minuta našega života može biti ključna, a tada ćemo stati pred Božje lice i predati mu ono najvrjednije što imamo - čisto srce. Amen!

Događanja

U subotu, 4. rujna planiramo hodočašće Predragocjenoj Krvi Isusovoj u Ludbreg! Ne znamo kakva nas epidemiološka situacija čeka na početku rujna, ali mnogi ne žele propustiti to lijepo hodočašće. Nažalost, naših ljudi se jako malo javilo, ali još postoji mogućnost da se uključite. Karte su na raspolaganju po 80 kuna i lijepo molim zainteresirane da se čim prije jave! Polazak autobusa planiramo u 6,30 sati ujutro od naše škole, a povratak po dogovoru u autobusu! Iskoristite priliku prije berbe i drugih jesenskih poslova za posjet svjetski poznatom svetištu, jedinstvenom u svijetu! Prednost imaju cijepljene osobe!

Iz života župe

Traje upis kandidata za sakramente! Kako je bilo oglašavano cijelo ljeto, već sada počinjemo s pripremama za novu školsku i vjeronaučnu godinu! Ne znamo kakva će epidemiološka situacija biti na početku mjeseca rujna, ali djeca koja će ove jeseni krenuti u 3. razred osnovne škole počet će i pripravu za Prvu Pričest, kao i djeca koja će krenuti u 8. razred osnovne škole započet će pripravu za sakrament sv. Potvrde, Krizme ili Firme. Zato lijepo molim roditelje da upišu svoju djecu među kandidate za te važne sakramente, kako bismo s početkom nove školske godine započeli i vjeronaučnu pripravu. Za sada je prijavljeno jako malo djece, zato javite onima koji još nisu upisali svoju djecu!

Iako su naše orgulje obnovljene, još nije u cijelosti obnovljeno kućište, pa očekujemo tijekom mjeseca rujna i radove na detaljnoj obnovi kućišta. Također, bilo je predviđeno da će se zadnja faza obnove propovjedaonice napraviti od

3.

15. rujna do 25. rujna, sada se pojavila nova situacija. Naime u drvu propovjedaonice je uočena štetočina, crvi koji napadaju drvo. Zato će se prvo morati napraviti tzv. fulmigacija, odnosno tretiranje vrlo opasim plinom. To je prošle godine napravljeno i na ustroju orgulja. Sada će se to napraviti na propovjedaonici i to od 13. do 17. rujna, a onda će se, nadamo se, u ostalim danima rujna dovršiti svi ovogodišnji radovi u našoj crkvi. Vjerujemo da će ipak koncert koji je planiran za nedjelju, 26. rujna ipak biti održan! Još nam je ostalo dosta radova i u crkvi sv. Križa, no vidjet ćemo kojom dinamikom će se obavljati radovi na sanaciji od potresa, kako bi i u toj crkvi mogle početi redovite mise nedjeljom, kako je planirano, u nedjelju, 19. rujna.

Nemojte zaboraviti, od slijedeće nedjelje, 5. rujna vraćamo se uobičajenom rasporedu svetih misa nedjeljom u **8** i u **11** sati!

Duhovni kutak

Relikvija Krvi Kristove iz Ludbrega

Relikvija Krvi Kristove iz Ludbrega, potječe iz **1411.** godine. Tada se dogodio, čudesan događaj pojave Presvete Krvi **Kristove**, o kojemu je **papa Leon X.**, **1513.** godine izdao bulu. Ampulica sa Presvetom Krvi Kristovom, čuva se u župnoj crkvi **Presvetog Trojstva** u **Ludbregu**.

Godine 1411., jedan **svećenik** slavio je **svetu Misu**. Za najvažnijeg dijela, svećenik je posumnjao u istinitost tvrdnje kako on nakon pretvorbe u rukama drži pravo Tijelo Isusovo, a u **kaležu** pravu Krv Isusovu. Dospivši do dijela svete mise gdje se Sveta Hostija lomi u tri dijela, svećenik je opazio da se u kaležu nalazi prava svježa **krv**. Silno zbunjen i prestrašen neočekivanim događajem, brzo je spremio kalež sa Svetom Krvlju iza oltara i završio misu.

Papa **Julije II.** (**1503. – 1513.**) za vrijeme je svog **pontifikata**, dva puta slao svoje **legate** u Ludbreg kako bi detaljno istražili događaj. Ispitivali su se svjedoci, a istragu je vodio odbor uglednih svjetovnjaka i svećenika. Glavnu je riječ vodio papin legat **Leonardo Schketa**, svećenik iz **Akvileje**. Spomenuti legati preslušali su mnogo ljudi koji su tvrdili da su uslišani i ozdravili od mnogih bolesti, ali prihvaćene su izjave samo nekolicine. Radilo se o neshvatljivim čudesnim ozdravljenjima od raznih bolesti i tjelesnih povreda. Ozdravljeni su tvrdili kako su, kada su zatajile sve ljudske mogućnosti i nije više bilo nade u ozdravljenje, učinili zavjet Presvetoj Krvi Isusovoj u Ludbregu, i nakon toga zdravlje im se vratilo. Među svjedocima bilo je ljudi iz bliže i dalje okolice: iz **Gornje Štajerske**, **Srijema** i sjeverne **Mađarske**.

Papa Julije II. i sam je želio vidjeti tu rijetku relikviju, te je ona otpremljena u **Rim**. Zbog duljine istrage i ispitivanja čudesnih događaja i ozdravljenja, papa nije uspio završiti istragu, ali je redigirao sadržaj bule kojom je dozvolio javno štovanje relikvije. Njegov nasljednik, papa **Leon X.**, prihvativši odredbe svog prethodnika, izdao je tu bulu pod svojim imenom **12. ožujka 1513.**, odobrivši javno štovanje relikvije Svete Krvi Isusove nastale **euharistijskim čudom** u Ludbregu. Relikviju je Leon X. u svečanoj procesiji nosio Rimom, a zatim ju je zajedno s bulom vratio u Ludbreg. Do drugog svjetskog rata original bule nalazio se u arhivu obitelji **Batthyány** u **Körmendu**, a sačuvano je i nekoliko vjerodostojnih prijepisa. Jedan od tih je prijevod **dr. Antuna Savića**, sveučilišnog profesora iz **Velikog Bukovca**.

Vrativši relikviju Krvi Kristove u župnu crkvu Presvetog Trojstva u Ludbreg, papa Leon X. je crkvu obdario **oprostima** od vremenitih kazni koje se nakon smrti moraju

4.

odsluživati u **čistilištu**. Četiri su uvjeta pod kojima se može ostvariti taj oprost u ovoj crkvi, gdje se relikvija čuva i izlaže vjernicima na štovanje i poticanje pobožnosti prema Euharistijskom Spasitelju, naročito na prvu nedjelju **rujna**: pohoditi crkvu u Ludbregu, **ispovijediti se** i pričestiti, na nakanu pape izmoliti neke molitve u čast Sv. Krvi, izvršiti jedno djelo milosrđa.

Godine 1739. u **Moslavini** i **Slavoniji** harala je **kuga**. Stoga je na **Hrvatskom saboru** u **Varaždinu**, u prosincu 1739. odlučeno je, da se u **Ludbregu** izgradi **zavjetno svetište**, ako **Svevišnji** zaustavi kugu u Moslavini i Slavoniji. Izabran je Ludbreg, zbog euharistijskog čuda iz 1411. godine i jer se u njemu čuva relikvija Krvi Kristove. Kuga je prestala, ali zavjet nije odmah učinjen, vjerojatno iz objektivnih razloga i s vremenom je pao u zaborav. Zavjet je ispunjen tek **1. rujna 1996.** godine.

2011. godine HRT je snimio dokumentarni film **Čudo u Ludbregu**.

Obavijesti

PON	30. VIII.	Margarita	19h Marija Gorica	+ Vlč. Faustin Čubranić, <i>god.</i>
UTO	31. VIII.	Paulin	19h Marija Gorica	+ Ana Pušić (<i>god.</i>) i sinovi i unuk i Obit. Pušić i Krčelić
SRI	1. IX.	Egidije	19h Marija Gorica	+ Božica Mokrović
ČET	2. IX.	Prosper	19h Marija Gorica	+ Obit. Tašić, Novak, Nemčić, Lisak, Stiperski, Magdić i Soldatelli
PET	3. IX.	Grgur Veliki	17h 19h Marija Gorica	Vjenčanje: DEVČIĆ – BAHLEN <u>Zajednička sv. Misa</u>
SUB	4. IX.	Bonifacije	6,30h Marija Gorica	HODOČAŠĆE U L U D B R E G
NED	5. IX.	23. nedjelja „kroz godinu“	8h 11h Marija Gorica	Za pokojne iz mjeseca RUJNA <u>ŽUPNA SV. MISA</u>

U petak, 3. rujna je prvi petak u mjesecu! Od 18,30 u našoj će crkvi biti prilika za sv. Ispovijed, u 19 sati ćemo imati kratko euharistijsko klanjanje, a onda zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: Branka, Josip, Marica, Stjepan, Milica, Martina i Stjepan Jakolić; Drago i Ana Frkanec.